

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: برایان برلنیک

برگردان: م. قربانی

۰۵ اکتوبر ۲۰۲۴

واشینگتن برای ایران دام می‌گسترد، آیا ایران به دام خواهد افتاد؟

در بحبوحه درگیری‌های جاری در اوکراین و تنش‌های فزاینده در منطقه آسیا-اقیانوسیه، واشینگتن به سمت ایجاد یک جنگ منطقه‌ای خطرناک در خاورمیانه بین نیروی نیابتی‌اش اسرائیل و فهرست رو به افزایشی از دولت‌ها و سازمان‌های همسایه آن حرکت می‌کند.

این، شامل لبنان و سازمان نظامی سیاسی حزب‌الله در لبنان، جمهوری عربی سوریه، ایران و همچنین شبه‌نظامیان شیعه در سراسر عراق و نیز انصارالله در یمن می‌شود که رسانه‌های غربی از آن با عنوان «حوثی» یاد می‌کنند. این گروه بزرگ از ملت‌ها و سازمان‌ها، که کل منطقه را در بر می‌گیرند، یک وجه مشترک دارند: همه آنها مانعی برای تسلط ایالات متحده در منطقه هستند، زیرا خود ایالات متحده به طور مستقیم و یا غیرمستقیم علیه همه آنها جنگ کرده است.

این گروه بزرگ از کشورها و سازمان‌هایی که در سراسر منطقه گسترده شده اند، یک وجه مشترک دارند: همه آنها به عنوان موانعی در مقابل برتری‌طلبی ایالات متحده در منطقه عمل می‌کنند، چنان‌که خود ایالات متحده، پس از پایان جنگ دوم جهانی، مستقیم یا غیرمستقیم علیه هر یک از این کشورها، جنگ کرده است.

همان‌طور که امریکا اوکراین را برای جنگ با روسیه به عنوان نیروی نیابتی خود در اروپای شرقی به کار گرفته است، و استان جزیره‌ای تایوان را از نظر سیاسی تسخیر کرده است و علیه چین در منطقه آسیا-اقیانوسیه مورد استفاده قرار می‌دهد، امریکا در طول چندین دهه گذشته اسرائیل را از نظر سیاسی و نظامی پرورش داده است تا به عنوان نیروی نیابتی خود برای انجام قتل‌ها، حملات تروریستی، حملات نظامی، و حتی تحریک به جنگ به کار گیرد، به نحوی که بتواند نقش خود را به شکل «موجهی» انکار نماید.

در این راستا، امریکا سالانه میلیاردها دلار به اسرائیل کمک مالی می‌رساند و به طور مداوم آن را به تسلیحات و مهمات در جنگ‌های تجاوزکارانه مجهز می‌کند که بدون آن، انجام چنین عملیاتی غیرممکن است. در حالی که واشینگتن در ظاهر ژست طرفداری از صلح و ثبات در خاورمیانه را می‌گیرد، حمایت مستمر آن از اسرائیل باعث می‌شود که درگیری و بی‌ثباتی دایمی، منطقه را تضعیف کند.

اخیراً، امریکا بارها مدعی شده است که از اسرائیل خواسته است در مورد عملیات نظامی خود علیه غزه خویشتنداری کند. به گزارش رویترز در ماه جون سال جاری، امریکا عملاً نابودی گسترده غزه را از طریق ارسال مداوم مهمات، از جمله هزاران بمبی که در حملات هوایی اسرائیل مورد استفاده قرار گرفته، امکان‌پذیر کرده است.

علی‌رغم این‌که هم امریکا و هم نیروی نیابتی آن اسرائیل ادعا می‌کنند که اقدامات اسرائیل برای دفاع از خود انجام می‌شود، سطح خشونت در غزه یکطرفه بوده است، غزه تماماً به زمین مسطح تبدیل شده و ده‌ها هزار نفر کشته، زخمی یا آواره شده‌اند. اسرائیل به موازات عملیات خود در غزه، حملاتی را علیه لبنان، سوریه و ایران انجام داد است - به گفته خود ارتش اسرائیل، هیچ‌یک از آن‌ها در حملات حماس در (هفتم) اکتوبر سال گذشته شرکت نداشتند. هر سه کشور بارها در برابر این اقدامات تحریک‌آمیز اسرائیل مقاومت کرده‌اند.

اسرائیل: دژکوب اصیل به سبک اوکراین

ماهیت جنگ‌طلبانه اسرائیل روشن است، اسرائیل بخشی از یک سیاست اثبات شده امریکا برای برانگیختن جنگی گسترده‌تر در سراسر خاورمیانه است، جنگی که امریکا بتواند مداخله خود را توجیه کند - جنگی که هم ایالات متحده و هم نیروی نیابتی آن اسرائیل بتوانند هنگام استفاده از تسلیحات و تاکتیک‌ها - حتی از سلاح هسته‌ای - به آن استناد کنند، در غیر این صورت توجیه آن دشوار یا غیرممکن است.

در سال ۲۰۰۹ مؤسسه بروکینگز در مقاله ۱۷۰ صفحه‌ای خود با عنوان «کدام مسیر به ایران؟ گزینه‌هایی برای استراتژی جدید امریکا در قبال ایران»، ابزارهای مختلفی برای اجبار، مهار و در نهایت سرنگونی دولت ایران، از جمله جنگ علیه ایران را شرح می‌دهد.

این مقاله اعتراف می‌کند که انجام حملات نظامی علیه ایران برای خود ایالات متحده چقدر دشوار است و می‌گوید: «هرگونه عملیات نظامی علیه ایران احتمالاً در سراسر جهان بسیار منفور خواهد بود و نیازمند بستر مناسب بین‌المللی است - هم برای اطمینان از حمایت لجستیکی که عملیات لازم دارد و هم برای به حداقل رساندن آسیب به آن.»

و می‌افزاید:

«... بسیار مطلوب‌تر خواهد بود که ایالات متحده بتواند پیش از انجام حملات برای توجیه حملات هوایی به تحریک ایران بپردازد. روشن است که هرچه اقدام ایران نامعقول‌تر، مرگبارتر و ناموجه‌تر باشد، برای ایالات متحده بهتر خواهد بود. البته سوق دادن ایران به سمت چنین اقدام تحریک‌آمیزی برای امریکا، بدون این‌که بقیه جهان این نقشه را تأیید کنند، بسیار مشکل خواهد بود و اثر آن را از بین خواهد برد.»

یک فصل کامل از نوشته مزبور به استفاده از اسرائیل برای انجام یک حمله اولیه به ایران اختصاص داشت که به ایالات متحده اجازه می‌داد تا از مقصر فاصله بگیرد. نوشته با این عنوان: «این را به بی بی (ناتانیاهو) بسپارید: حمله نظامی، اسرائیل را تشویق و مجاز می‌دارد»، به صراحت می‌گوید:

«...هدف این گزینه سیاسی، نابودی تأسیسات هسته‌ای کلیدی ایران خواهد بود، به این امید که انجام این کار، دستیابی ایران به توانمندی تسلیحات هسته‌ای بومی را به طور قابل توجهی به تأخیر اندازد. با این حال، در این مورد، یک عنصر دیگر می‌تواند این باشد که ایالات متحده اسرائیلی‌ها را در انجام حملات خود تشویق کند - و شاید حتی کمک کند، با این انتظار که هم انتقادات بین‌المللی و هم واکنش تلافی‌جویانه ایران از ایالات متحده منحرف شود و به سوی اسرائیل برود.»

مقاله خاطر نشان می‌کند که حمله اسرائیل می‌تواند، «باعث درگیری گسترده‌تر بین اسرائیل و ایران شود که می‌تواند امریکا و سایر کشورها را درگیر کند» و به واشینگتن این بهانه را بدهد تا پیش از هر جنگ تجاوزکارانه‌ای که خود علیه ایران به راه انداخته است، وارد شود.

با توجه به این سیاست، افزایش مداوم حملات تحریک‌آمیز اسرائیل علیه ایران و متحدانش آسان‌تر درک می‌شود. امریکا از طریق تحریکات اسرائیل به دنبال برانگیختن جنگ گسترده‌تری است که خود بتواند در آن وارد شود، در ظاهر به جای آن‌که آغازگر یک جنگ تجاوزکارانه دیگر در غرب آسیا باشد، به یک متحد کمک می‌کند.

در نهایت، برای این‌که تله به موفقیت برسد، ایران باید در برابر تحریکات فراوان دست به کار مقابله به مثل شود که ایالات متحده و متحدانش بتوانند آن را نا متناسب یا حتی «ناموجه» جلوه دهند. تا به حال، واکنش‌های ایران بسیار سنجیده بوده است.

انتقام کوتاه‌مدت در مقابل پیروزی درازمدت

ترورها، حملات تروریستی، و حتی حملات نظامی یکجانبه اسرائیل سال‌هاست که علیه لبنان و سوریه انجام می‌شود، بدون این‌که بقای هیچ‌یک از کشورها را به طور جدی تهدید کرده باشد.

جنگ نیابتی و مهندسی شده امریکا که به واقع بقای سوریه را تهدید می‌کرد، از طریق همکاری امنیتی در داخل مرزهای سوریه بین نیروهای سوریه، روسیه و ایران شکست خورد.

به همین منوال، ایران چندین سال است که حملات مستقیم و غیرمستقیم از جمله مداخلات سیاسی تروریستی و ترورها را پشت سر گذاشته است، بدون این‌که این دشمنی‌ها بقای ایران را به عنوان یک دولت-ملت تهدید کرده باشد. تحریم‌ها و مداخله‌های سیاسی امریکا با هدف تضعیف و بی‌ثبات کردن ایران، نه از طریق انتقام‌جویی علیه امریکا و نیروهای نیابتی‌اش، بلکه از طریق همکاری نزدیک و مشارکت در جهان چندقطبی نوپدید، با پیوستن به بریکس در اوایل امسال، به دقت مدیریت شده و تا کنون بر آن غلبه کرده است.

در یک مفهوم بسیار گسترده‌تر، همراه با رشد قلمرو و پیچیدگی جهان چندقطبی و نیز افول نظم بین‌المللی به رهبری امریکا، توانایی واشینگتن برای اعمال برتری در هر نقطه از جهان، از جمله در غرب آسیا، کاهش می‌یابد. به همین دلیل، واشینگتن در حال رقابت با زمان است، تا از مزایای باقی‌مانده در قدرت اقتصادی و نظامی‌اش استفاده کند، تا پیش از این‌که موازنه جهانی قدرت به ضررش تمام شود، دشمنان خود را از بین ببرد.

واشینگتن به دنبال جنگ است - از طریق نیروهای نیابتی یا غیرنیابتی - و هرچه زودتر بهتر. اقدام تلافی‌جویانه برای ارضای عاطفی و میل به انتقام در کوتاه‌مدت از سوی ایران یا متحدان آن، نسبت به اقدامات تحریک‌آمیز آنان، بازی در زمینی است که واشینگتن طراح آنست، یعنی جنگی فراگیرتر، پرهزینه‌تر که می‌تواند منطقه را نابود کند.

در مقابل، امنیت باید افزایش یابد. ایران و متحدانش باید به تقویت توانمندی‌های نظامی خود ادامه دهند و به همین منوال قدرت اقتصادی و سیاسی خود را، هم در داخل مرزهای خود و هم در سراسر منطقه تقویت کنند. بسیاری از تحریکات

انجام شده از سوی اسرائیل، از جمله حمله تروریستی اخیر به لبنان که شامل وسایل الکترونیک با مواد منفجره که در سراسر لبنان توزیع شده بود، کاملاً قابل پیش‌بینی و پیشگیری بود.

به ازای هر تلاشی از سوی ایالات متحده و نیروهای نیابتی آن برای بی‌ثبات کردن غرب آسیا، (نیروهای) منطقه و شرکای آن، باید در حفظ ثبات و اجتناب از درگیری گسترده‌تر، تلاش کنند. ترکیبی از تداوم تلاش‌های امنیتی و دیپلماتیک مورد نیاز است تا تحریکات آتی کم‌اثرتر و انجام آن‌ها دشوارتر بشود.

غلبه بر تحریکات به جای واکنش به آن‌ها، به غرب آسیا و بقیه جهان فرصت لازم را برای تغییر اساسی در توازن قوای جهانی، از دنیای تک‌قطبی تحت رهبری امریکا به سوی جهانی بهتر، جهان چندقطبی فراهم می‌کند. اما قبل از این‌که این اتفاق بیفتد، کشورها باید از تله‌ای که ایالات متحده برای به راه انداختن جنگی مخرب ایجاد کرده است، پرهیز کنند.

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک

۲۴ سپتامبر ۲۰۲۴

تارنگاشت عدالت